

»Nečem vstopiti,« odvrne dušica, »ako tudi moj krstni boter ne stopi z menoj v nebesa.«

»Kdo pa je tvoj krstni boter, mali angelček?«

»Dete mu pove, kdo je boter.«

»O, mali angelček,« reče sveti Peter, »tvoj boter je hudoben človek, poglavar razbojnikov, ki ne bo nikoli videl nebeškega kraljestva. Ti pa le stopi noter in nikar se nič ne boj!«

»Ne, brez botra nečem noter,« ponavlja dušica.

Sveti Peter je poklical ljubega Boga, da pride in vidi, kaj se godi pred nebeskimi vrati. Ljubi Bogec stopi tja in reče detetu:

»Le vstopi, moj mali angelček, le stopi v nebeško kraljestvo!«

»Ne bom vstopila,« reče dušica, »ako tudi moj boter ne gre z menoj.«

»Drago moje detece,« reče ljubi Bog, »saj ti ne veš, kdo je tvoj boter. Tvoj boter je zločinec, poglavar razbojnikov, ki je napravil na zemlji že mnogo zla. Za take ljudi je nebeško kraljestvo zaprto.«

»Jaz res ne vem, kaj je zagrešil moj boter. Toda držal me je pri krstu, da sem postalo kristjan in zato brez njega nečem v nebesa.«

»Dobro dete si,« reče Bog, »in zaradi tebe bom napravil nekaj, česar nisem še nikoli napravil. Vzemi tole kanglico, odnesi jo svojemu botru in mu reci, da bo prišel v nebesa, ako jo napolni z grenkimi solzami pokore. Našlo ga boš v gozdu spečega pod velikim drevesom.«

Dete je vzelo kanglico in se odpravilo k svojemu botru. Našlo ga je, kot je Bog povedal, spečega pod velikim drevesom v gozdu. Zbudi ga, pokaže mu kanglico in mu pove božjo zapoved.

Ko je razbojnik slišal, da mu bo vsemogočni in dobri Bog na krščeno prošnjo izkazal usmiljenje, so mu v potoku začele teči grenke solze pokore, da je bila kanglica v kratkem času polna. Od pokore in žalosti pa mu poči srce in razbojnik izdihne svojo dušo.

Njegova duša pa je z dušico njegovega krščenca zletela naravnost v nebesa. Tam ju je že čakal dobri Bog in ju sprejel v svoj raj.

Janko Sicerl:

Naredil si bom smučke.

»Seveda si jih bom, kar sam, saj jih znam!« — »Jaz pa ne, jih že imam!« — »Moja slaba so stremena, so raztrgana jermena, lepih novih si želim, za Miklavža jih dobim.«

Tako in podobno si mislijo mladi smučarji. Mnogo pa je revčkov, ki se jih Miklavž ne bo spomnil. Žalostni bodo sanjarili, kako bi si preskrbeli v današnjih težkih časih skromno smučarsko opremo. Tem nadebudnim smučarjem bo priskočil na pomoč skrbni oče, starejši brat ali pa dobrosrčni stric, ki zna vse narediti. Usmilil se jih bo razumni obrtnik, ki jim bo za majhen denar opravil težja dela, zavedajoč se, da bodo ti mali smučarji, ko dorastejo, postali dobri njegovi odjemalci, podobno kakor pravi pesem »Mladi vojaki«: »Ko bomo pa kedaj dorasli, kupili bomo boljši les, ko bodo drugi krave pasli, mi bomo smučarji zares.«

Kako boš naredil smučī? Deska, ki si jo izbral za smučī, naj ne bo predolga; odžagaj jo tako, da ti ne preseže konca prstov iztegnjene roke. Lahko narediš tudi krajše smučī. Z njimi boš laže krmaril. Deska naj bo 20 cm široka in 3—4 cm debela. Struženo desko prežagaj po dolžini na polovico. Nato začni z obdelovanjem. Hrbtna ploskev

smučke je lahko ravna ali pa nekoliko vzbočena. Na spodnji drsni ploskvi napravi s posebnim obličem raven žlebič. Globok naj bo 4—5 mm, širok pa 1 cm zgoraj, kjer bo krivina, t. j. 20—25 cm pod vrhom, zoži smučko v obliko sulice, ki naj se konča v 2—3 cm dolgem topem rilčku.

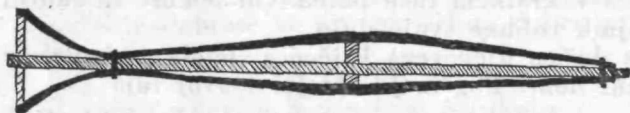
Širina smučke. Če so smuči v sredi (pod stremenom) 6 cm široke, naj merijo zgoraj pri krivini 2 cm več, t. j. 8 cm. Spodaj na koncu, tako rekoč na peti smučke, pa naj merijo 1 cm več kot v sredini, t. j. 7 cm. Seveda lahko vzameš tudi drugo razmerje, n. pr. 7—9—8 cm.

Debelina. Največja debelina smučke (podebeljeno mesto, kjer namestimo pozneje okovje in streme) znaša 2—3 cm, drugje pa meri debelina 8—12 mm.

Drsna ploskev naj bo gladka, les brez grč naj ima čim manj rastnih črt. Ploskev zdrgni s steklenim papirjem. Stranski robovi naj bodo živi, saj se pri smučanju preradi ogulijo in ne primejo več na trdi snežni podlagi. Dobro je, če izbereš tak kos lesa, pri katerem tekó rasti na plovu in stranskih ploskvah vzporedno z robovi. Take smuči imajo sicer manj gladko drsno ploskev, ker so bolj žlebičaste, ohranijo pa žive robove.

Da smuči ukriviš, jih omeščaj, prekuhaj na pari. Če nimaš na razpolago dovolj velike posode, si pomagaj tako, da opariš najprej en konec, potem pa drugega. Nato les ukrivi. Najbolje je, če pridejo smuči v poseben, že po meri izgotovljen model, kalup ali torilo, da se tam pravilno oblikujejo. Ker pa nima vsakdo na razpolago modela, si lahko po-

maga takole: Smučke položi drugo poleg druge na popolnoma ravno desko. 20-25 cm od rilčka in na koncu smuči položi čez smu-

či ozko letvo, ki jo moraš na obeh straneh močno pritrditi na desko. V sredini podloži 8—10 cm visoko zagozdo. Rilčke zagozdi višje, in sicer 12—15 cm visoko. Nato pribij letvo močno na desko. Če ne gre drugače, ukriviš smučke tudi tako, da jih zvežeš z jermeni ob krivini in na koncu ter jih nato zagozdiš. — Smučka ne sme biti preveč ukrivljena in ne sme prehitro preiti v krivino. Pazi tudi, da bosta obe smučki enako upognjeni. Ne ena bolj, druga manj. Smuči se kaj rade izvežijo, to je, da se upognejo na eno stran bolj kakor na drugo. Ostanajo naj čim dalje zagozdene, ker le tako obdrže lepo obliko. Nekateri krive smučke kar nad ognjem. Videl sem že tudi hudo osmojene krivine. Vsak po svoje pesem poje!

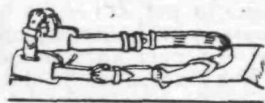
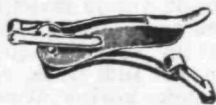
Okovje. Odsekaj 4 kose 2—3 mm debelega železa v velikosti 6×6 cm. Upogni ga, da se bo lepo prilegal čevlju leve oz. desne noge. Izvrtaj luknje za vijake in prisekaj robove. Zgoraj napravi 2—3 cm dolgo vodoravno zarezo za prstno stremeno, ob straneh pa skoraj navpično za stranske petne stremenice. Okovje namesti približno 3 cm pred težiščem proti koncu smučke. Težišče smučke najdeš, ako tehtaš smučko na robu ravnila. Okovje

pritrdi z vijaki na smučke natančno po čevlju, ki naj ima oglato rezan podplat, da se tako rekoč zagozdi v okovje.

Prstno stremenico drži v zgornji zarezi čevljev čez oglavje. V stransko zarezo pa vdeni petni stremenici. Notranja stremenica ima luknjice in je krajša od zunanje, na katero prišij kopčo (šnolo). S kopčo zapneš petno stremenico, ki naj se tesno oprime pete, katera mora biti spodrezana, sicer uhaja stremenica čez peto.

Prav dobro zapneš petno stremenico s kovinasto kljukico z natezalcem, ki jo kupiš za nekaj dinarjev. Noga mora biti v stremenu kakor ukovana, spojena s smučko tako, da vsak najmanjši nožni gib premakne smučko. Na tri stvari pazi pri namешčanju (montiranju) stremena. Sprednji prstni jermen namesti čim bolj spredaj, vendar ne sme zdrsniti čez oglavje čevlja. Namesti prstno stremenico

tako, da ti omogoča skoraj poklek na smučeh. Ko pritisneš še na prožno kljukico na petni stremenici, se ta napne in se mora tesno okleniti čevlja, tako da bo peta lepo sedela na plohu in da bo lepo uravnana z robovi smučke. Le s tako montiranim stremenom obvladaš smučiči, da te ubogajo. Če pa ti noga v stremenu mahedra, potem ne boš delal v snegu samo pik, ampak tudi klicaje in bodo zastonj vse smučke vaje.

Palice. Ne predebele leskove palice naj ti segajo do prsi. Spodaj okuj konice. 10—15 cm višje pa vtakni skozi prevrtano palico žebelj in ga ukrivi okrog gibljivega železnega obročka, na katerega pritrži z jermenom krplico. Krplice napravi iz svežih viter, ki jih nakolji iz leskovih palic. Vitre zvij v kolobar s premerom 20 cm in jih zbij z drobnimi žeblički.

2—3 cm pod vrhom izvrtaj skozi palico luknjo. Skozi njo potegni kakih 30 cm dolg jermen in ga zaveži

ali pa pritrži prav tako dolg kos usnja preko zgornjega konca palice. Usnjati trakovi za pentljo morajo biti precej široki, da se voljno prilegajo roki in da ne režejo.

Z dobro voljo in medsebojno pomočjo boste šli na delo že sedaj. Ko zapade sneg, bo že malo pozno. Z majhnimi stroški boste prišli do preproste smučarske opreme in stopili v vrste mlade smučarske armade. Ne bojte se snega, s smučkami ga boste premagali, da Vas ne bo oviral na zasneženih potih. Poleg tega pa Vam bo smučanje prineslo mnogo belega zimskega veselja tudi takrat, kadar boste zaključili smuk s padcem, saj veste, da mora biti na koncu stavka pika. Smuk!

